

Skrivelse af 8. f. M. har Kommissionen andraget Indenrigsministeriet om at foranledige, at Udførselen af Flommer standses.

I denne Anledning har man brevvekslet med Justitsministeriet, paa hvis Foranledning Landbrugsministeriet under 18. f. M. har tilskrevet Veterinærinspektørerne saaledes:

„I Forbindelse med Skrivelse herfra af 5. f. M. skal man herved anmode Hr. Veterinærinspektøren om for de under Deres Tilsyn staaende eksportberettigede Svineslagteriers Vedkommende at instruere disse samt de ved Slagterierne ansatte, tilsynsførende Dyr læger om, at Flommerne fremtidig i intet Tilfælde vil kunne medfølge Svin, der udføres i slagtet Stand.“

Hvilket herved tjenstlig meddeles med Tilføjende, at Landbrugsministeriet derhos under 23. f. M. har meddelt Veterinærinspektørerne, at Plombering til Udførsel af Svinefedt til teknisk Brug ikke vil kunne finde Sted fra og med den 1. September d. A.

P. M. V.

Fr. Martensen-Larsen.

Haugen-Johansen.

Prisreguleringskommissionen for Næstved Kommune.“

Det var altsaa godtgjort, at man trods det bestaaende Forbud lige fra 10. Januar 1915 tillod Eksportudvalget at lade Svin, der skulde udføres i slagtet Stand, beholde Fedtflommen, og det forekommer mig at være ganske urimeligt at give Eksportudvalget denne Tilladelse. Nu sagde det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) ganske vist, at der intet Fedt er, og at vi faar højst saa og saa meget, der kan ikke blive Tale om mere Fedtstof til hver enkelt. Men jeg tillader mig at paastaa, at det har i hvert Fald ikke forbedret Forholdene, at Eksportudvalget har ladet Svin gaa ud af Landet med Flommen i Svinekroppen. Og kan vi her i Danmark bruge amerikansk Fedt, som sikkert stammer fra Svin, slagtede adskillige Maaneder i Forvejen, saa kunde vi ogsaa herhjemme have oplagret Fedt og været meget bedre stilled i Øjeblikket, end vi er. Nu kan de Herrer sige, at det er Traug eller Lyst til Kritik, der driver mig, men det er nu ikke saa lysteligt at se hver Ugedag 1,200—1,400 Mænd og Kvinder troppe op i vildt Slagsmaal foran Slagteriudsalgene for at skaffe sig et halvt Pund Fedt. Det er ikke mod Regeringen, jeg specielt retter denne Kritik,

det er mod Eksportudvalget, som paa ny har svigtet og forset sig mod Samfundet. Thi jeg nærer ingen Tvivl om, at denne Undtagelse i Eksportbestemmelserne, denne Dispensation er fremkommet efter de Herrer Andelsslagterilederes udtrykkelige Ønske og Krav, og det hænger sammen med, at vi paa Fedt har en Maksimalpris paa 80 Øre — det er Befolkningen særdeles tilfreds med, og det har gjort overordentlig stor Nytte, men i Sverige betales der 3 Kr. 15 Øre for et Pund Fedt, og i Tyskland betales der 1,75 Mark, og saa kunde de Herrer i Eksportudvalget ikke tænke sig andet, end at de maatte gøre alt for at trawle Landet for alt det Fedt, der var. Jeg vil, som sagt, ikke rejse denne Sag som et særligt Angreb paa Regeringen, men jeg bebrejder Regeringen, at den i alt for høj Grad har givet efter for de Folk, som alt for meget synes at mangle Forstaaelse for hele dette Forhold. Maa jeg saa sige med Hensyn til hele dette Forhold, hvordan disse Flommer er anbragte, at jeg har Navne, som jeg ønsker supplerede, men jeg har nogle, som jeg agter at afgive til Justitsministeriet. Jeg har ganske vist offentlig sagt — og jeg synes, det var rigtigt —, at jeg kunde ønske et offentligt Sagsanlæg, og de Herrer vil forstaa Grunden dertil: I det Øjeblik, jeg har modtaget offentligt Sagsanlæg, kan jeg støvne, hvem jeg vil i Landet, og behøver ikke at udlevere nogen som helst Person til økonomisk Nedslagting, fordi han har givet mig Oplysninger. Det har man ikke ønsket, og jeg har heller ikke ønsket at gøre denne Sag mere omfattende, end nødvendigt er; men jeg ønsker, at Ansvaret for, at vi er kommet til at sidde i det, som vi er, skal komme til at hvile paa de rette Skuldre. Derfor ønsker jeg denne Undersøgelse. Saa er det sagt mig, at jeg burde betænke, naar jeg fremdrog den Slags Spørgsmaal — det var under en økonomisk Debat i Næstved Byraad, at jeg fremdrog den —, at vi i Stedet for dette Flommefedt har modtaget Tilførsler fra Udlandet som Ækivalent, og jeg burde derfor ikke have rejst Sagen. Men jeg ved ikke, hvorfor jeg ikke maa have samme Rettighed som det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen). Han kunde forleden proklamere Nødvendigheden af at standse al Flæskeeksport, men jeg tror dog, at det er lige saa nødvendigt af Hensyn til vore Tilførsler fra Udlandet at eksportere Flæsk som Fedt. Flæskeeksporten er dog vistnok meget mere betyd-